

[11]

Informe

La redacció de l'informe

CARACTERÍSTIQUES DE L'INFORME EFICAÇ

L'informe persegueix fer arribar al lector el "retrat" d'una realitat concreta de la qual l'autor ha estat testimoni. Per això, a l'hora de redactar un informe, l'autor ha de garantir-ne l'eficàcia informativa, una eficàcia que es concreta en l'objectivitat i la credibilitat de la informació exposada i l'interès que aquesta pot crear en el lector.

Un informe guanya **credibilitat** si la informació s'hi exposa de manera que el lector tingui l'oportunitat de valorar-la per ell mateix. L'exposició de la situació ha de ser objectiva i ha de permetre al lector conformar el seu propi judici.

Aconseguir comunicar els fets de manera objectiva no és pas senzill. El primer requisit és **precisar d'on prové la informació que es presenta**, indicar-ne clarament les fonts.

A més, l'autor ha de controlar la subjectivitat en l'expressió i **mantenir una actitud distanciada i analítica respecte a l'objecte, el fenomen o el fet que analitza**. Aquest distanciament respecte a l'objecte que analitza l'obliga a evitar transmetre opinions i judicis de valor que en puguin distorsionar la comprensió. Mesclar frases objectives i subjectives faria que el lector s'hagués d'entretenir a separar la informació de l'opinió.

Ampliació de continguts

Segons el codi d'ètica de l'ONU, l'objectivitat exigeix "informació exacta, d'acord amb els fets, comprovada i sense deformacions deliberades". Tot i que aconseguir una prosa absolutament objectiva és impossible, les informacions que semblen subjectives fan perdre credibilitat als ulls del lector. Victòria Camps, catedràtica d'Ètica de la Universitat Autònoma de Barcelona, reflexiona sobre l'assumpte i puntualitza: "El que el bon informador s'ha de proposar no és tant ser objectiu, sinó creïble. Perquè la credibilitat suposa un esforç contingut: no s'aconsegueix credibilitat d'un dia per l'altre".

L'expressió subjectiva, si bé pot constituir una estratègia retòrica útil en un article d'opinió, és inadequada en un informe. Per això és important la tria d'un llenguatge referencial, és a dir, precís, sense termes subjectius que impliquin judicis de valor. El llenguatge ofereix **mecanismes per reflectir per escrit l'objectivitat**, com són la tria d'un llenguatge neutre i asèptic i l'absència de referències als interlocutors. Conèixer-los i posar-los en funcionament és fonamental per escriure informes convincents.

Ampliació de continguts

Els informes es caracteritzen, en general, per la poca presència de marques personals. Com que es proposen narrar uns fets o presentar unes dades de manera objectiva, és preferible **prescindir de referències al lector** —com ara formes pronominals com *tu, vosaltres* o *vós* per adreçar-se al lector— i **limitar les marques que indiquin la presència de l'emissor**, com ara pronoms (*jo, nosaltres*), possessius (*el meu, la meua, el nostre...*), formes verbals en primera persona, el *nosaltres* o plural de modèstia, i expressions com *crec que* o *opino que*. Aquesta elecció contribueix a proporcionar al document l'objectivitat necessària.

No obstant això, a més del component informatiu, cal tenir present que molts informes inclouen també suggeriments i recomanacions que es basen en la informació exposada. Per això, hi ha apartats de l'informe en què l'autor, a més de presentar dades o fets de manera imparcial, ha de criticar-los i extreure'n conclusions. Per resoldre aquesta operació retòrica, no és estrany que hi apareguin elements lingüístics que fan referència a la presència de l'autor. Aquesta presència, si bé no ha de ser exagerada, queda justificada pel fet que l'informe no només presenta i analitza informació, sinó que també la valora. Com que es tracta d'un discurs que alterna seqüències enunciatives amb altres d'argumentatives, l'autor pot decidir utilitzar estratègicament el tractament de *nosaltres* o el plural de modèstia.

Ampliació de continguts

Segons la proposta de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, el tractament personal en l'informe afecta només l'emissor i s'expressa en 1a persona del singular o 1a persona del plural o 3a del singular si és un òrgan col·legiat.

Exemples

Aquesta comissió considera que...
Considero que...
Proposo que...

L'autor d'un informe pot decidir no deixar cap traça explícita de la seva posició respecte al que diu ni proposar-se res més que transmetre informació. No obstant això, de vegades, la presència de l'autor en un informe pot permetre aconseguir uns resultats comunicatius òptims.

Exemple

Això és el que succeeix en l'informe següent.

Estudi d'opinió pública sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya 2004

1. Introducció i objectius

En aquest informe presentem el tercer lliurament de "L'estudi d'opinió pública sobre

19
Argumenta és un projecte dels serveis lingüístics de nou universitats catalanes (UB, UAB, UPC, UPF, UdG, UdL, URV, UOC i UVIC), que han dirigit els serveis lingüístics de la UAB i la UPC.

Els continguts d'Argumenta estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 2.5 de Creative Commons.

els mitjans audiovisuals de Catalunya". Tot i que l'estructura de l'estudi s'ha mantingut des de febrer de 2001, les inquietuds de la societat sobre el rol dels mitjans de comunicació han evolucionat, i això s'ha reflectit en canvis en el qüestionari.

La novetat principal d'aquest any és l'aprofundiment en temes relacionats amb la teleporqueria. En l'anàlisi de resultats caldrà tenir en compte que el treball de camp es va dur a terme en un moment de màxima actualitat de la presència de la teleporqueria i la incidència d'aquest fenomen entre els més joves. Així doncs, comparant les sèries del 2003 i 2004, s'ha constatat que els catalans i les catalanes estan molt més sensibilitzats, com anirem descobrint al llarg de l'informe.

L'autor d'aquest informe ha decidit utilitzar marques de primera persona en la introducció ("presentem", "com anirem descobrint al llarg de l'informe"). L'informe té una extensió de 60 pàgines i l'autor no reapareix en cap altra part. La decisió d'aquest ús estratègic de la personalitat de l'autor, en una sola vegada i en posició inicial, es justifica per l'intent de captar l'interès del lector.

Com qualsevol altra estratègia que es proposi millorar l'eficàcia comunicativa de l'informe, cal dosificar-la. Si l'autor mantingués aquest ús de la primera persona verbal, el document adquiriria un to assagístic contradictori amb el to neutre i objectiu que ha de caracteritzar l'informe.

Hi ha qui pensa que una **escriptura interessant i captivadora** és incompatible amb l'objectivitat que requereix un escrit científic; que l'interès és una condició que han de complir els textos periodístics o literaris, però que no afecta la recepció d'un escrit especialitzat. El fet que la informació s'obtingui de l'aplicació d'un mètode de treball sistemàtic els fa trobar innecessari l'ús de formes persuasives que atreguin l'atenció del lector. En realitat, encara que una idea sigui brillant, si s'expressa de manera obscura tindrà menys efecte que una idea simple però ben argumentada.

L'informe no només ha d'informar, sinó que també ha de convèncer el lector de la qualitat de la informació que transmet. I això no ho aconseguirà si l'autor no sap ressaltar explícitament la importància del tema, interpretar la novetat de les dades o destacar la rellevància de les conclusions. L'interès del lector es desvetlla no només aportant informació rellevant, sinó també presentant-la de manera persuasiva.

Ampliació de continguts

Establir una relació positiva amb el lector es pot aconseguir utilitzant estratègies com ara:

[1] Introduir elements de credibilitat en el text; això s'aconsegueix:

- explicitant els mètodes de recol·lecció de les dades que s'han utilitzat;
- fonamentant les construccions teòriques en dades;
- prenent en consideració els resultats negatius;
- presentant i analitzant les hipòtesis rivals, i
- fent referència a les fonts que avalen la informació que es presenta.

[2] Subdividir el text en apartats encapçalats per un subtítol.

[3] Situar la informació important al començament de la frase, perquè el lector recordi més fàcilment les primeres i últimes paraules.

[4] Seleccionar un llenguatge que permeti una lectura fluida i faciliti la comprensió.

El resum que hi ha a continuació incorpora plenament aquestes estratègies:

Estudio nacional de vigilancia de infección nosocomial en unidades de cuidados intensivos. Informe del año 2001

Fundamento. El Grupo de Trabajo de Enfermedades Infecciosas de la Sociedad Española de Medicina Intensiva, Crítica y Unidades Coronarias (GTEI-SEMICYUC) ha elaborado un programa de vigilancia de infección nosocomial para ser aplicado en las UCI de España. En este estudio se presentan los resultados correspondientes al año 2001.

Métodos. Se han incluido de forma prospectiva los pacientes ingresados durante más de 24 horas en las UCI participantes, que fueron seguidos hasta su alta de UCI o hasta un máximo de 60 días. Se han controlado las infecciones relacionadas con dispositivos: neumonías relacionadas con ventilación mecánica (N-VM), infecciones urinarias relacionadas con sonda uretral (IU-SU), bacteriemias primarias (BP) y relacionadas con catéteres venosos centrales (B-CVC) y bacteriemias secundarias.

Resultados. Se ha incluido a 5.045 pacientes ingresados en 67 UCI pertenecientes a 63 hospitales distintos. En 485 (9,6%) pacientes se han detectado 694 infecciones, 311 N-VM (44,8%), 155 IU-SU (22,3%), 82 BP (11,8%), 68 B-CVC (9,8%) y 78 bacteriemias secundarias (11,2%).

Las densidades de incidencia en relación con los días de exposición al factor de riesgo han sido 16,1 N-VM por 1.000 días de ventilación mecánica, 5,5 IU-SU por 1.000 días de sonda uretral y 3,7 BP-CVC por 1.000 días de catéter venoso central. La etiología predominante en las N-VM tempranas ha sido *Staphylococcus aureus* sensible a meticilina y *Haemophilus influenzae*, y en las N-VM tardías *Pseudomonas aeruginosa* y *Acinetobacter baumannii*. Las IU-SU han sido originadas predominantemente por *Escherichia coli* y *Enterococcus faecalis*, y las BP-CVC por *S. epidermidis* y *Staphylococcus coagulasa* negativo.

Entre los marcadores de resistencia destacan por su frecuencia: *P. aeruginosa* resistente a ceftazidima (35,7%), *S. aureus* resistente a meticilina (29,2%), *A. baumannii* resistente a imipenem (23,1%) y *E. coli* resistente a ciprofloxacino (19,2%). A diferencia de otros años, se han detectado una cepa de *Enterococcus spp.* y otra de *Staphylococcus aureus*, ambas resistentes a vancomicina.

Conclusiones. Se han identificado, para el año 2001, las tasas nacionales de las infecciones nosocomiales relacionadas con ventilación mecánica, sonda uretral y catéter venoso central, así como los agentes patógenos que predominan en cada una de ellas y el estado de los marcadores de multiresistencia.

Palabras clave: infección nosocomial, programa de vigilancia, paciente crítico, marcadores de multiresistencia, ENVIN-UCI.

F. ÁLVAREZ-LERMA et al.

L'afany d'objectivitat d'un informe fa necessari utilitzar un llenguatge precís, exacte i neutre per "retratar" la realitat.

ESTRUCTURA DE L'INFORME

Cada informe requereix la construcció d'una estructura pròpia que evidencii el procés lògic dels raonaments que s'hi exposen. Tot i així, **hi ha una sèrie de components**

21
Argumenta és un projecte dels serveis lingüístics de nou universitats catalanes (UB, UAB, UPC, UPF, UdG, UdL, URV, UOC i UVIC), que han dirigit els serveis lingüístics de la UAB i la UPC.

Els continguts d'Argumenta estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 2.5 de Creative Commons.

que aquest document sol contenir, com ara: punts d'accés a la lectura —índex, resum i epígrafs—, l'explicació del propòsit, la constància del mètode emprat i les dades i els resultats de la investigació. A més d'aquests elements, els informes valoratius inclouen l'anàlisi de la informació d'acord amb el mètode i les recomanacions i consells de l'autor als destinataris sobre les decisions i mesures que cal prendre en relació amb l'assumpte tractat.

L'estructura en què es disposen els continguts de l'informe estàndard, d'una extensió mitjana, sol ser la següent:

1. Part preliminar	Títol
	Autor o autors
	Data
	Resum
	Índex
	Llista de figures i taules
2. Part central (o cos)	Introducció
	Desenvolupament
	Conclusions
3. Part final	Recomanacions
	Annexos i apèndixs

L'estructura idònia serà aquella que permeti organitzar les dades de manera que el lector pugui accedir a la informació d'un cop d'ull.

ELEMENTS DE LA PART PRELIMINAR

El títol compleix dues funcions: enunciar amb precisió el contingut de l'informe i identificar el document. Un bon títol, a més de ser explicatiu del contingut de l'informe, ha de servir per diferenciar-lo d'altres documents. En el moment de redactar-lo, cal tenir en compte la situació del lector, que segurament disposa de poc temps per fer-se càrrec del contingut de l'informe.

Un títol ha de ser explicatiu per ell mateix. S'ha de formular en un enunciat concís i clar; cal evitar els títols opacs i buits, com: "Informe" o "Informe de gestió" i les paraules que augmenten l'extensió del títol i redundàncies com ara: "Estudi de...", "Investigació experimental sobre...", "Alguns problemes associats a...", etc.

Exemple

Així, el títol *Algunes reflexions sobre l'oci nocturn dels joves* potser seria poc adequat. Una possible millora textual seria *Informe sobre l'oci nocturn dels joves*.

El segon aspecte que cal incloure en aquest apartat és el nom i la filiació institucional de l'autor. La línia amb els crèdits de l'autor consta de dues parts: nom de l'autor i institució en què s'ha dut a terme la investigació. L'autor de l'informe és la persona o el grup de persones que fan alguna aportació respecte a les dades, conceptes o interpretació dels resultats. De vegades, per exigències docents o professionals, la responsabilitat de la investigació no recau en una única persona, sinó en un grup. En aquest cas, l'autoria de l'informe inclourà no només aquells que el redacten, sinó també aquells que hi han fet aportacions científiques rellevants. Per evitar equívocs, convé decidir qui apareixerà com a autor i en quin ordre.

Pel que fa a **la data, cal situar aquesta informació** en lloc visible, ja que és imprescindible per confirmar la vigència de l'informe, un document que sol elaborar-se per a un període curt de temps.

Exemple

Informe sobre l'oci nocturn dels joves.
Autores: Irene Lop i Cristina Valls
Fundació Jaume Bofill

Juliol de 2004

El resum exposa de manera sintètica els punts més importants de l'informe: objectius, metodologia i conclusions. Encara que no és un element obligatori, el resum, també anomenat *sumari*, és un element que facilita la lectura de l'informe, perquè ofereix una sinopsi abreujada del seu contingut. A través d'aquest apartat, el lector tindrà un primer contacte amb l'informe i decidirà si l'interessa seguir llegint o no.

En redactar el resum, cal fer èmfasi en la **informació nova** que aporta el document i en tot allò que pugui interessar el lector. Un esquema habitual de resum inclou: una o dues frases d'antecedents (cal assenyalar si l'estudi continua o respon a alguna investigació prèvia i fer referència a l'autor i l'any); una o dues frases per al mètode i els resultats, i una breu anticipació de les conclusions més rellevants de la recerca. Cal tenir present que un resum ben elaborat ha de permetre al lector conèixer amb rapidesa l'enfocament i l'abast de l'informe.

Ampliació de continguts

El resum ha de ser un text compacte i cohesionat. Per redactar-lo, convé seguir les recomanacions que es descriuen a continuació:

- Ha de ser tan breu com sigui possible, intentant no excedir les 120 paraules.

23
Argumenta és un projecte dels serveis lingüístics de nou universitats catalanes (UB, UAB, UPC, UPF, UdG, UdL, URV, UOC i UVIC), que han dirigit els serveis lingüístics de la UAB i la UPC.

Els continguts d'Argumenta estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 2.5 de Creative Commons.

Cal redactar-lo en un estil concís i específic, de manera que cada oració sigui el màxim d'informativa.

— La informació s'hi organitza de manera jeràrquica, començant per la més important, que pot ser l'objectiu o els resultats i conclusions.

— No ha de ser en cap cas avaluatiu: ha d'informar, més que no avaluar.

— Cal escriure'l amb prosa clara i vigorosa, utilitzar verbs més que no substantius, i la veu activa millor que la passiva. És preferible utilitzar el present per descriure els resultats i les conclusions obtinguts.

— Cal definir les abreviatures i acrònims, escriure els noms íntegres de proves i fàrmacs i definir els termes poc comuns.

Exemple

Aquest informe s'emmarca dins la segona fase del projecte Joves i nit i neix de la preocupació davant la manca de participació i implicació dels joves en la gestió de l'oci. Els objectius de la investigació són, per una banda, fer una primera aproximació a la realitat dels joves de la ciutat de Barcelona i als usos que fan de la nit i, per una altra, obtenir pistes sobre quina nit volen per a la seva ciutat.

Per elaborar aquest informe, s'han consultat fonts bibliogràfiques i estadístiques i s'ha utilitzat una metodologia qualitativa a partir d'entrevistes a persones relacionades amb el món dels joves i la nit, amb l'objectiu d'obtenir informació, propostes i estratègies dels col·lectius que participen en el món nocturn. Els resultats de la investigació indiquen un augment de l'oci nocturn consumista i un descens de formes d'oci alternatiu i participatiu.

El darrer element és l'índex. N'hi ha de dos tipus: el de matèries i el de figures i taules. El primer presenta l'ordre d'aparició dels diferents apartats. Indica la pàgina en què comença cadascun a fi de permetre localitzar-lo fàcilment. Els diferents capítols i apartats s'ordenen a partir de les idees més generals fins a arribar a les més concretes.

Exemple

Índex

1. Introducció	3
2. Desenvolupament de l'estudi	4
2.1. Metodologia	4
2.2. Procediment	5
2.3. Disseny de la mostra de l'enquesta postal	7
2.4. Tractament de les respostes	9
3. Resultats	15
3.1. Perfils dels participants	16
3.2. Respostes dels participants	18
4. Conclusions i recomanacions	23
5. Bibliografia	30
6. Taules	31

Per la seva banda, l'índex de figures i taules presenta en forma de llista les il·lustracions o figures que s'inclouen a l'informe.

Exemple

Índex de taules

Taula 1. Quadre resum dades sociodemogràfiques.....	7
Taula 2. Districte de residència.....	8
Taula 3. Tipus d'associació.....	9
Taula 4. Què vas fer l'últim cop que vas sortir de nit?.....	12
Taula 5. Què et condiciona a l'hora de triar un lloc per sortir de nit?.....	13

No s'ha de menystenir la importància dels elements de la part preliminar: són els que identifiquen i caracteritzen l'informe.

REDACCIÓ DE LA INTRODUCCIÓ

La introducció té per funció orientar la lectura i proporcionar al lector les claus per entendre l'informe. En aquest apartat, cal introduir el lector en el tema de l'estudi, proporcionar-li les dades prèvies necessàries perquè pugui entendre el cos del document.

La introducció dels informes ha de respondre a la pregunta: "Per a què s'ha dut a terme aquest treball?". Per aclarir aquesta qüestió, la introducció consta d'uns components que varien segons el tipus i l'extensió del document, però que solen ser els següents: presentació del problema, antecedents, objectius de la investigació, definició de conceptes clau, conclusions i itinerari de lectura. Aquests continguts s'han de descriure en paràgrafs separats, que si són molt extensos convé encapçalar amb un subtítol o presentar en apartats independents.

Primer de tot, cal **presentar el problema** i exposar la situació que ha generat l'informe, les preguntes a què es proposa respondre, el buit que pretén omplir, les seves aportacions i beneficis.

Exemple

L'oferta d'oci nocturn de Barcelona atrau molts joves, però difícilment surt dels paràmetres consumistes. Davant d'aquesta realitat, es percep una demanda d'espais on els joves puguin dur a terme activitats d'oci alternatiu lluny de la idea de negoci. Elements com els horaris de tancament dels locals i la distribució pel territori d'aquests espais són alguns dels temes que les estratègies culturals a la ciutat hauran de tenir en compte.

Es deixa constància dels **antecedents** del document, en cas que formi part d'un projecte més ampli o pertanyi a una sèrie d'informes periòdics.

Exemple

Aquest informe que us presentem s'emmarca dins la segona fase del procés participatiu Joves i nit, que ha consistit en l'enviament per correu postal d'un qüestionari autogestionat a més de 20.000 joves de Barcelona.

Es presenten els **objectius de la investigació** i es delimita l'abast del document. Els objectius poden formar part de la introducció o constituir un apartat o secció específica del text, amb títol intern propi. Si hi ha diversos objectius, convé separar-los gràficament amb punts o numerar-los en cas que calgui referir-s'hi més endavant.

Exemple

L'objectiu d'aquest informe és, d'una banda, descriure els usos que fan de la nit els joves de Barcelona i, de l'altra, identificar elements que permetin programar actuacions municipals encarades a fomentar l'oci participatiu i creatiu.

Cal fer evidents els objectius des del principi, perquè funcionen com a fil conductor al voltant del qual s'articularen les diferents seccions del document. Perquè siguin vàlids, els objectius han de complir tres condicions: han de ser avaluables (mesurables un cop assolits), viables (realistes) i rellevants (oportuns). Formular-los amb claredat i precisió és el pas previ per elaborar l'informe.

Ampliació de continguts

En redactar els objectius, convé utilitzar verbs d'acció. Per exemple: *analitzar, descriure, exposar, avaluar, identificar, comparar* o *delimitar*.

Es defineixen els **conceptes bàsics** i s'aclareixen els termes que són especials o que s'aparten de l'ús convencional.

Exemple

Juventut és un concepte difícil i confús que s'ha estudiat des de diferents disciplines i perspectives. No es pot entendre els joves com un col·lectiu estàtic i homogeni amb una realitat i unes necessitats comunes, sinó que la condició juvenil és diversa i factors com la classe social d'origen, l'accés al mercat de treball, l'accés al primer habitatge, el nivell d'estudis o el barri on viuen són imprescindibles per entendre la seva visió del món. Les diferents significacions entorn al concepte prenen pes en funció del moment històric d'una societat. Algunes visions es caracteritzen pel fet de pensar la joventut com un grup social en període de transició entre la infància i el món adult, un període breu de preparació. Altres, més que caracteritzar el col·lectiu prenent com a referent l'edat adulta, l'entenen com a grup amb identitat pròpia com una etapa de la vida diferenciada, amb valor per si mateixa.

A la introducció també **s'avancen les conclusions** a què s'ha arribat. El fet que les conclusions es presentin al darrer capítol no vol dir que el lector hagi d'esperar fins

al final per conèixer el més important. Per mantenir l'interès del lector, molts autors inclouen un resum breu dels resultats de l'estudi al final de la introducció.

Exemple

L'ús que fan els joves de la nit és divers, de la mateixa manera que el col·lectiu jove és heterogeni. Malgrat la presència d'activitats professionals i d'estudis, és l'oci, i majoritàriament el d'arrel consumista i els seus efectes (ús de l'espai públic, comportaments de risc, mobilitat...), el que n'és l'eix vertebrador.

S'anticipa l'itinerari de lectura que seguirà el lector, els punts que tractarà el cos de l'informe.

Exemple

El treball s'estructura en quatre parts. La primera tracta de... A la segona s'aprofundeix en... La tercera se centra en... La quarta precisa...

Exemple

La informació recollida s'ha estructurat en 6 blocs temàtics: 1. Oferta d'oci nocturn 2. Ús dels espais públics 3. Necessitat de la recerca d'acords: Relació entre actors (joves, veïns...) 4. Mobilitat 5. Contextos i consums 6. Nit, espai de relacions. També s'inclou un quadre resum que recull les aportacions dels grups de conversa amb joves i en el qual s'identifiquen els punts forts i punts febles de la nit a la ciutat. Finalment, s'apunten unes primeres línies propositives com a resultat de les diferents tècniques utilitzades.

Una bona introducció no ha de ser una digressió sobre el títol ni ha de contenir informació que es pugui trobar en llibres de text de l'especialitat.

REDACCIÓ DEL DESENVOLUPAMENT

El desenvolupament és la part nuclear de l'informe, l'apartat en què es presenten les dades obtingudes durant la investigació. S'organitza en apartats, subapartats i paràgrafs que desenvolupen les dades obtingudes i les analitzen.

Ampliació de continguts

Generalment, l'estructura més usual en un informe científic és la que s'organitza al voltant d'aquests apartats:

- [1] Mètode. Es descriuen els subjectes estudiats, el material emprat per a la investigació i el procediment utilitzat.
- [2] Resultats. Es mostren les dades obtingudes durant la investigació.
- [3] Discussió. Es comenten els resultats i s'interpreten.

La informació que presenta aquest apartat ha de ser **rellevant** en relació amb el

27
Argumenta és un projecte dels serveis lingüístics de nou universitats catalanes (UB, UAB, UPC, UPF, UdG, UdL, URV, UOC i UVIC), que han dirigit els serveis lingüístics de la UAB i la UPC.

Els continguts d'Argumenta estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 2.5 de Creative Commons.

problema o tema que tracta l'informe. De manera conscient o inconscient, l'autor selecciona allò que considera rellevant en relació amb una intenció determinada. Que encerti en aquesta decisió dependrà sobretot de la rigorositat amb què hagi analitzat els elements que intervenen en la situació comunicativa: propòsit de l'autor, context i expectatives dels lectors.

La divulgació de coneixement implica la redacció d'un text que els interessats en la problemàtica puguin consultar. Per garantir la transparència, l'investigador ha de fonamentar els constructes teòrics i explicitar els mètodes de recollida i anàlisi de dades.

Els informes tècnics o científics es basen en treballs de camp, de laboratori o estadístiques. Cal fer constar en l'informe els **mètodes de recerca i recollida d'informació** que s'han utilitzat per obtenir la informació perquè els lectors puguin jutjar la fiabilitat de les dades i comprovar que les conclusions tenen uns fonaments sòlids. S'han de justificar, per tant, les fonts d'informació i els procediments utilitzats per recollir les dades i analitzar la informació.

Exemple

Per elaborar la investigació, s'ha optat per la consulta de fonts bibliogràfiques i estadístiques i per la utilització de metodologia qualitativa a partir d'entrevistes i grups de conversa estructurats.

Es presenten les informacions obtingudes, si cal, amb l'ajut de material gràfic que en faciliti l'anàlisi i la interpretació. En aquest apartat, l'autor ha de seleccionar la informació rellevant d'entre tot el material recollit. És important que les dades que es proporcionen en el desenvolupament siguin coherents amb els objectius i les conclusions.

El text d'aquest apartat se sol dividir en capítols, apartats o seccions, cadascun encapçalat amb un títol que en sintetitzi el contingut. Cal evitar epígrafs ambigus, com: Edat, Notes, Varis, etc. L'ordenació de les idees dins el paràgraf ha de seguir un ordre lògic: del més al menys important; cronològic; d'allò conegut al desconegut... En tot cas, cal que l'autor destaquï les idees bàsiques i les situï en lloc preferent.

Exemple

Aquest apartat s'ocupa de / exposa / interpreta...
Els resultats de l'enquesta indiquen que...
És important remarcar que...
Com ja s'ha dit abans...
Convé destacar que...

Exemple

Estructura i evolució de la població

Els joves representen una cinquena part de la població de Barcelona, és a dir, el

19,7 % del total d'habitants. Per grups d'edat, s'observa que els joves de 25 a 29 anys són el grup més nombrós, que representa el 44,2 % del total de població jove. Tanmateix, no hi ha diferències de gènere malgrat que el nombre de nois joves és lleugerament superior al de noies. Si es comparen aquestes dades amb les d'anys anteriors es pot observar una tendència a la disminució de la gent jove de la ciutat, que ha passat de representar el 23,2% de la població total l'any 1991 a representar el 18,7% l'any 2001.

Les dades s'han d'organitzar i presentar de manera que el lector hi pugui accedir amb comoditat, per això convé resumir-les en **llistes, columnes o gràfics**. Si són molt extenses, es pot incloure un exemple en aquest apartat i especificar-ne els detalls en un apèndix.

Ampliació de continguts

A l'apèndix es poden incloure taules, gràfics, llistes, fotografies i qualsevol material o explicacions que siguin complementaris de l'informe, perquè serveixin com a punt de referència perquè el lector pugui valorar la validesa dels resultats obtinguts en l'informe.

El contingut dels annexos o apèndixs ha de ser clar. Si no compleixen aquesta condició és millor no incloure'ls en l'informe.

L'ús de recursos gràfics augmenta la llegibilitat del text i n'il·lustra la informació. Elaborar-los és ben senzill, si es disposa dels programes informàtics adequats. Amb tot, no s'han d'utilitzar gratuïtament, ni com a elements ornamentals. Al contrari, només s'han d'utilitzar quan permetin la comparació i valoració de dades.

Ampliació de continguts

Per introduir un element gràfic en l'informe, es recomana respectar els criteris següents:

- Cal indicar-ne la font o assenyalar si és d'elaboració pròpia.
- Cal numerar-lo i fer-ne una breu descripció, emfasitzant, sobretot, els aspectes més rellevants.
- La numeració s'ha de correspondre amb la remissió corresponent a l'índex.
- La primera remissió ha d'aparèixer al final de la frase o paràgraf, sempre abans de presentar la figura.

Exemple

Informe de los resultados de una encuesta a los residentes de alergología sobre el manejo de la inmunoterapia

La inmunoterapia sigue siendo, hoy en día, uno de los principales pilares del tratamiento de una buena parte de las afecciones respiratorias alérgicas y de la hipersensibilidad al veneno de los himenópteros. El manejo correcto de este tipo de tratamiento requiere una formación adecuada, que debería impartirse durante el período de médico interno residente en alergología. Se describen en este informe los resultados obtenidos de una encuesta realizada a residentes de alergología sobre su percepción del manejo de la inmunoterapia tanto a nivel personal como en sus servicios de alergia. Se comentan las principales deficiencias observadas con el fin de tomar conciencia de ellas y mejorarlas. Se realiza un análisis comparativo con los resultados de una encuesta similar presentados en el XX Congreso Nacional de la SEAIC de 1996.

Palabras clave: encuesta. Manejo de la inmunoterapia. Residentes de alergología.

[...] **Resultados**

En la tabla II se muestran los datos cruzados de las preguntas 12 y 13. Se observa que, de los que sí consideraban que se hace un uso adecuado de la inmunoterapia en sus servicios, el 63 % opinaba que su frecuencia de uso es la adecuada y un 25,9 % consideraba que es escasa. Por el contrario, de entre los que opinaban que no se hace un uso adecuado de la IT en sus servicios, se reparten a partes iguales los que creen que la frecuencia de uso es excesiva y los que creen que la frecuencia de uso es escasa (40 % y 40 %, respectivamente).

Tabla II. Datos cruzados de las preguntas 12 y 13.

Opinión sobre frecuencia de uso de la IT en sus servicios (%) (P.13)

Opinión sobre uso adecuado de la IT en sus servicios (P. 12)	NS/NC	Adecuada	Escasa	Excesiva
Sí	3,7	63,0	25,9	7,4
No	10,0	10,0	40,0	40,0
Total	5,4	48,6	29,7	16,2

En lo relativo al uso adecuado/inadecuado en relación con la patología susceptible de recibir inmunoterapia, para el asma y la alergia a los himenópteros, la inmensa mayoría opinaba que en sus servicios se hace un uso adecuado, mientras que la opinión está igualmente dividida con respecto a la rinitis (48,6 % en ambos casos).

P. OJEDA i N. CABAÑES

L'apartat dels resultats respon a la pregunta: què ha descobert la recerca?

La resposta a la pregunta plantejada ha de ser tan clara com permetin les dades obtingudes en la investigació i **els resultats han de ser fiables i significatius**. S'han de descriure els descobriments principals de la investigació classificats i ordenats de manera sistemàtica. També s'han d'incloure els descobriments negatius que siguin representatius. Els descobriments i la seva anàlisi s'han de descriure amb prou detall per justificar les conclusions, i el text ha de resumir les dades de les taules, evitant observacions equívokes del tipus "tendien a ser...", "mostrava tendències cap a..."

L'informe ha de permetre a altres reprendre la investigació a fi de determinar-ne les errades o posar en dubte els resultats.

REDACCIÓ DE LES CONCLUSIONS I RECOMANACIONS

En la **conclusió** es dóna resposta d'una manera precisa a les qüestions que han originat la investigació. És, doncs, l'última part del cos de l'informe i es col·loca normalment en un apartat independent. Aquest apartat és habitual en qualsevol tipus d'informe, perquè fa la funció de síntesi final, que pot ser valorativa o no. S'elabora a partir de la síntesi i la interpretació del contingut exposat. La conclusió sol ser breu i s'ha de relacionar directament amb els objectius o hipòtesis inicials. Si hi havia més d'un objectiu hi haurà més d'una conclusió.

Ampliació de continguts

A l'hora de mostrar les conclusions, hi ha una fraseologia que pot ser útil per redactar-ne el contingut.

Al llarg d'aquest treball s'ha intentat demostrar que...

D'aquest estudi es desprèn que...

Aquesta investigació ens ha permès determinar...

Els diferents indicadors utilitzats en aquest estudi demostren que...

Els resultats de la investigació indiquen que existeix un...

A més, convé subratllar que...

El text que hi ha a continuació mostra aquest esforç de síntesi i precisió propi de l'apartat de conclusions.

Exemple

Els resultats de la investigació indiquen dues tendències. D'una banda, la manca d'espais de trobada que afavoreixin la participació i la comunicació. De l'altra, una tendència a l'estandardització de l'oci nocturn i al predomini d'un oci consumista en complexos nocturns (bars, discoteques, clubs...) situats als afores del nucli urbà, sobretot privats, i dirigits específicament al col·lectiu jove. Respecte a la conveniència o no d'incentivar l'ús d'aquests espais, hi ha diversitat d'opinions. Un 60 % dels joves enquestats aposten per potenciar un model d'oci integrat a la ciutat. Considera que la proliferació de grans complexos és un fenomen negatiu, no només perquè suposa l'expulsió dels joves de la ciutat, sinó també perquè augmentaria la massificació i l'accidentalitat. En canvi, el 40 % de joves restants opina que aquest model permet fugir de la quotidianitat, gaudir de diferents estils i de més permissivitat.

I. LOP i C. VALLS

Les recomanacions són pròpies dels documents que valoren fets i accions. Posen l'èmfasi en allò que es pot fer, en les accions que es poden dur a terme. Exposen valoració de fets, previsions de futur, suggeriments, solucions, propostes, alternatives, consells, etc.

Exemple

Els resultats de l'estudi suggereixen la necessitat de promocionar activitats d'oci nocturn alternatiu i autogestionat per fer front a l'estandardització del sector. En aquesta línia, seria recomanable potenciar iniciatives encarades a difondre informació cultural entre els joves. També es creu important potenciar l'ús d'equipaments públics durant la nit (centres cívics, poliesportius...), així com la possibilitat d'allargar l'horari d'obertura dels bars com a possible alternativa.

I. LOP i C. VALLS

Els apartats de conclusions i de recomanacions **es poden redactar de forma discursiva** (prosa organitzada en paràgrafs) **o esquemàtica** (llista de punts independents). L'organització esquemàtica permet vincular les conclusions i recomanacions amb els objectius del document. En aquest cas, cal numerar-los i atribuir a cada conclusió o recomanació el nombre i l'ordre corresponent a cada objectiu. La formulació de cada conclusió i recomanació ha de ser clara, breu i directa,

seguint les recomanacions formulades per als objectius. Cal assegurar-se que no s'omet la informació necessària per explicar-les adequadament. També cal evitar en aquest apartat generalitzacions que no es puguin comprovar i relacions de causa/efecte poc clares.

Exemple

L'informe tècnic sobre les activitats del projecte AQUILA (projecte de suport a les activitats regionals d'aqüicultura per a l'Amèrica Llatina i el Carib) opta per redactar les conclusions finals del projecte de manera esquemàtica:

A partir del flujo de información captada por AQUILA, se destacan las siguientes consideraciones:

1. El sector acuícola latinoamericano está en una etapa creciente, tanto en el nivel técnico-científico como en los aspectos de la producción.
2. En la región existe un razonable desarrollo de los componentes biotecnológicos y de la tecnología en lo general.
3. Existe un interés creciente por el sector, por parte de las instituciones de cooperación internacional, así como por parte de instituciones financieras interesadas en inversiones públicas y privadas.
4. No obstante los avances alcanzados, en la mayoría de los países persisten carencias estructurales en el sector de la acuicultura, relativas a la organización y a la coordinación de las áreas de promoción y fomento, lo que incide negativamente en su capacidad de respuesta ante el sector productivo.

L'apartat de conclusions i recomanacions és la part essencial de l'informe perquè sintetitza les idees principals i prepara el lector per utilitzar la informació en el futur (prendre decisions, emprendre noves investigacions, etc.).

32

Argumenta és un projecte dels serveis lingüístics de nou universitats catalanes (Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Politècnica de Catalunya, Universitat Pompeu Fabra, Universitat de Girona, Universitat de Lleida, Universitat Rovira i Virgili, Universitat Oberta de Catalunya i Universitat de Vic), que han dirigit els serveis lingüístics de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat Politècnica de Catalunya.

Argumenta ha tingut el suport de la Secretaria d'Universitats i Recerca del Departament d'Educació i Universitats i la col·laboració de la Secretaria de Política Lingüística del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya.

La unitat 11 d'Argumenta ha estat elaborada per Conxita Golanó Fornells. L'edició d'aquesta unitat s'ha tancat al setembre de 2006.

Si voleu citar aquest material podeu fer-ho de la manera següent:

Serveis lingüístics de la UB, UAB, UPC, UPF, UdG, UdL, URV, UOC, UVIC. *Argumenta* [en línia]. Barcelona: setembre 2006 [Data de consulta: dd-mm-aa]. Unitat 11. He de redactar un informe. Disponible a: <<http://www.uab.cat/servei-llengues>>.

Els continguts d'Argumenta estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 2.5 de Creative Commons.

